

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czaplą
POWIAT MALBORSKI

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/30/24

Warszawa, 20 lutego 2024 roku

Szanowny Pan

Dariusz Salomończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 16 lutego 2024 r. w sprawie **poselskiego projektu ustawy o ograniczeniu biurokracji i barier prawnych** (nr SH-020-65/24, dalej jako „Projekt”) proszę przyjąć następujące uwagi Związku Powiatów Polskich.

Uwaga do art. 3 pkt 1 w zakresie dodawanego pkt 8 w art. 1a ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

W projektowanym brzmieniu, definicja leasingu wprowadza nieokreślone ramy zakresu przedmiotowego, które w przyszłości mogą stanowić źródło problemów interpretacyjnych. Należy pamiętać, że nowelizowana ustawa, jest ustawą podatkową, więc definicje w niej zawarte powinny dotyczyć ściśle instytucji prawnych, którym odpowiadają językowo. Rozszerzanie znaczenia słowa „leasing” ponad to, o którym mowa w kodeksie cywilnym i które rozumiane jest potocznie, a także w obrocie prawnym, nie spowoduje uproszczenia przepisów, a wręcz przeciwnie, ich skomplikowanie na poziomie różnych regulacji. Ponadto użycie w projektowanym przepisie zwrotu „do odpłatnego używania albo używania i pobierania pożytków na warunkach określonych w ustawie” jest niejasne. Nie wiadomo, o którą ustawę chodzi, ponadto warunki odpłatnego używania i pobierania pożytków określone są w umowie.

Uwaga do art. 3 pkt 5 w zakresie dodawanego art. 6a w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

ZPP proponuje skreślić projektowany przepis. Został on bowiem napisany pod kątem konkretnego stanu faktycznego wskazanego w uzasadnieniu do projektu ustawy, ale jego zakres będzie obejmował szerszy zakres przypadków.

Sądy co do zasady nie doręczają stronie z urzędu odpisu orzeczenia ze stwierdzeniem prawomocności (art. 364 KPC oraz art. 169 PPSA). Skutkiem wejścia w życie tak zaprojektowanego przepisu będzie sytuacja, w której jeżeli osoba fizyczna nie złoży wniosku o doręczenie orzeczenia ze stwierdzeniem prawomocności, to termin na złożenie informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych w ogóle nie zacznie biec.

Uwaga do art. 3 pkt 6 w zakresie dodawanego pkt 9a w art. 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych

Wnioskujemy o skreślenie przepisu z projektu. W projekcie posłużono się pojęciami niezdefiniowanymi obecnie w polskim porządku prawnym.

Uzasadnienie: Skutki w zakresie ubytku dochodów gmin z tytułu wprowadzenia proponowanego zwolnienia są niemożliwe do oszacowania. Obecnie w administracji rządowej nadal trwają prace legislacyjne nad stosownym projektem rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie warunków technicznych użytkowania budowli ochronnych (nr w wykazie prac legislacyjnych 949), które pierwotnie rozpoczęto jeszcze w pierwszej połowie 2023 roku. Zgodnie z przekazanymi stronie samorządowej informacjami, przepisy te mają być komplementarne z projektowaną ustawą o ochronie ludności, której szczegółów oficjalnie jeszcze nie znamy.

W uzasadnieniu projektu rozporządzenia wskazano cyt. *„W polskim systemie prawnym nie ma zdefiniowanego pojęcia budowli ochronnej (schronu lub ukrycia), a tym samym żaden podmiot ani organ nie jest wprost zobowiązany do prowadzenia ich ewidencji, konserwacji, planowania użycia i określenia sposobu przygotowania. Ostatnim aktem prawnym regulującym problematykę schronów było rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 r. w sprawie obrony cywilnej, wydane na podstawie art. 140 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Artykuł ten został uchylony artykułem 1 pkt 63 ustawy z dnia 29 października 2003 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2036) i utracił moc z dniem 1 lipca 2004 r. Ponadto, na podstawie obwieszczenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie wykazu uchwał Rady Ministrów, zarządzeń i innych aktów normatywnych Prezesa Rady Ministrów, ministrów i innych organów administracji rządowej, które utraciły moc z dniem 30 marca 2001 r. (M.P. Nr 47, poz. 782), przestały obowiązywać m.in. następujące regulacje: – zarządzenie Nr 15 Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej z 3 listopada 1986 r. w sprawie zasad wykorzystywania i eksploatacji budowli ochronnych, zmienione zarządzeniem Nr 6 z dnia 26 listopada 1990 r. określającym „Zasady modernizacji budowli ochronnych” (Część II, poz. 93); zarządzenie Nr 16 Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej z 12 grudnia 1986 r. w sprawie zasad planowania przygotowania budowli ochronnych (część II, poz. 95). Po utracie mocy prawnej wymienionych przepisów*

nie zostały wprowadzone inne regulacje, określające w szczególności tryb, zasady budowy oraz utrzymania i przygotowywania budowli ochronnych. W związku z uchyceniem z dniem 23 kwietnia 2022 r. ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej przestały obowiązywać wydane przez Szefa Obrony Cywilnej Kraju wytyczne z dnia 4 grudnia 2018 roku w sprawie zasad postępowania z zasobami budownictwa ochronnego. W tym akcie normatywnym zawarte były podstawowe założenia dot. ewidencjonowania obiektów przewidzianych na cele ochronne dla ludności cywilnej z uwzględnieniem przyjętej klasyfikacji. W związku z powyższym, obecnie nie obowiązuje żaden akt prawny określający sposób zabezpieczenia i przygotowania obiektów mogących spełniać funkcję ochronną, przez co trudno jest ustalić jeden organ czy przepis wskazujący lub ustalający wprost odpowiedzialność za tę infrastrukturę.”

Nie sposób również zgodzić się, ze stwierdzeniem zawartym w uzasadnieniu do projektu ustawy, że projekt spowoduje niewielką redukcję obciążeń fiskalnych. W przywołanym projekcie rozporządzenia nie jest definiowane pojęcie ukryć, ale jest za to wprowadzana definicja ukrycia doraźnego przez które należy rozumieć budowlę ochronną o konstrukcji niehermetycznej i określonej kategorii odporności, w tym przystosowane pomieszczenia garaży podziemnych i budynków, tunele, budowle ziemne, wykopy, osłony zabezpieczające lub inne przygotowywane doraźnie miejsca służące tymczasowej ochronie, wykorzystywane w przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony w schronach. Jeżeli tego typu obiekty będą wprowadzane do ewidencji obiektów zbiorowej ochrony to zakres proponowanego zwolnienia będzie bardzo szeroki. Nie wydaje się aby tego typu obiekty, które zasadniczo służą do zupełnie innych celów, dla których zostały wybudowane, korzystały ze stałego zwolnienia podatkowego.

Uwaga do art. 5 pkt 1, art. 5 pkt 1 lit. a oraz art. 5 pkt 1 lit. b w zakresie zmian w ustawie z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych

Proponujemy następujące brzmienie przepisów:

1) w art. 11 ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) decyduje o skierowaniu spraw, o których mowa w art. 18 ust. 1a, do rozpatrzenia w składzie jednoosobowym albo kolegiálním;”

2) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 1a oraz przepisów szczególnych stanowiących inaczej, Kolegium orzeka w składzie trzyposobowym. Składowi orzekającemu przewodniczy prezes albo etatowy członek kolegium.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Sprawy inne niż odwołania od decyzji, zażalenia od postanowień, żądania wznowienia postępowania i stwierdzenia nieważności decyzji, Kolegium może rozpatrywać w składzie jednoosobowym, jeśli Prezes uzna, że przyczyni się to do szybszego rozpatrzenia sprawy, a stopień skomplikowania sprawy oraz obszerność materiału dowodowego nie stoi temu na przeszkodzie. W szczególnych przypadkach,

na uzasadniony wniosek wyznaczonego składu jednoosobowego, Prezes może przekazać sprawę do rozpatrzenia przez skład trzyosobowy.

1b. W sprawach rozpoznawanych w składzie jednoosobowym wyznaczony do jej rozpoznania członek kolegium ma prawa i obowiązki przewodniczącego.”.

Uzasadnienie: Rozpatrywanie spraw w Samorządowych Kolegiach Odwoławczych powinno być co do zasady przeprowadzane kolegialnie, gdyż w takim celu zostały one powołane. Dostrzegając jednak potrzebę rozpatrywania spraw o stosunkowo małej wadze procesowej w szybszy sposób, proponujemy wyposażenie Prezesa w kompetencję kierowania takich spraw do składów jednoosobowych, po wstępnej analizie „wagi sprawy”, przy czym, gdyby taki skład uznał, że powinien się tym zająć jednak skład trzyosobowy, na jego uzasadniony wniosek Prezes powinien móc przekierować sprawę do składu kolegiального.

Uwaga do art. 7 w zakresie zmian w ustawie z dnia 13 września 1996 o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Proponujemy skreślenie zaproponowanych zmian, alternatywą do skreślenia może być doprecyzowanie przepisu.

Uzasadnienie: Koszty gospodarowania odpadami systematycznie rosną, co uderza w finanse samorządów odpowiedzialnych za ich usuwanie. Kolejna możliwość zwolnienia z opłat, w przeciwieństwie do już istniejącego zwolnienia przysługującego właścicielom nieruchomości jednorodzinnych w przypadku kompostowania bioodpadów, będzie dotyczyła większości nieruchomości. Potencjalne korzyści, jakie może przynieść zaproponowana zmiana samorządom, mogą przesłaniać efekt ekonomiczny i powodować dalsze uszczuplenie budżetów gmin. Projekt ustawy nie przewiduje procedury weryfikacyjnej czy istotnie popioły paleniskowe nie są wytwarzane, stąd też alternatywnie do usunięcia przepisu, proponujemy określenie w jaki sposób brak wytwarzania popiołów paleniskowych miałyby być weryfikowane.

Uwaga do art. 11 w zakresie dodawanego ust. 8 w art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

Postulujemy, po zmianie zaproponowanej przez projektodawcę w ust. 8 dodanie kolejnego zdania w brzmieniu: „Sąd powszechny rozpoznaje sprawę w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku Zakładu.”.

Uzasadnienie: Projektowany przepis pozwala Zakładowi na występowanie do sądu powszechnego z wnioskiem o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego i w konsekwencji na zawieszenie postępowania tylko na podstawie tego, że istnieje rozbieżność stanowisk w tej materii między nim a stroną. Przepis jest sformułowany w ten sposób, że takie działanie Zakładu jest obligatoryjne. Istnieje zatem uzasadniona obawa, że Zakład w znacznej części spraw będzie stwierdzać istnienie takowego sporu

ze stroną. To w praktyce wydłuży postępowania dotyczące wydawania decyzji przez ZUS. Założeniem ustawy jest ograniczenie biurokracji i barier prawnych, zatem pożądanym i uzasadnionym jest określenie terminu, w którym sąd powszechny rozpozna sprawę z wniosku ZUS. W innym przypadku postępowanie przed Zakładem będzie zawieszane na potencjalnie nieograniczony okres, uzależniony od rozpoznania sprawy przez sąd powszechny.

Uwaga do art. 12 w zakresie zmian w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Wnosimy o skreślenie proponowanej zmiany, która po raz kolejny uderza w dochody jednostek samorządu terytorialnego. Ustawą z dnia 28 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw (ustawa wprowadzona w ramach tzw. „Polskiego Ładu”), kwota uprawniająca do skorzystania z ryczałtowej formy opodatkowania została podniesiona z 250 tys. euro do 2 mln. Efektem wprowadzenia tamtej zmiany było zmniejszenie wpływów samorządów z podatków dochodowych o kilka mld zł rocznie (w roku 2023 jest to kwota około 8,5 mld zł). Ubytek ten ani wtedy ani później nie został w żaden sposób samorządom zrekompensowany. Autorzy Projektu nie pokusili się nawet o oszacowanie skutków wejścia w życie proponowanego przepisu. Dopóki samorzady nie będą miały udziału w podatku dochodowym w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, dopóty jesteśmy przeciwni poszerzaniu grona podatników mogących skorzystać z ryczałtu. Zwłaszcza, że jak przekazało stronie samorządowej Ministerstwo Finansów, trwają prace nad nowym systemem dochodów jednostek samorządu terytorialnego.

Uwaga do art. 18 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 odnośnie zmian w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Proponujemy rezygnację z zaproponowanych zmian i pozostawienie przepisów w obecnym ich brzmieniu, ponadto proponujemy skreślenie propozycji art. 83f ust. 15a.

Uzasadnienie: Rozumiejąc potrzebę sprawności postępowań wycinkowych, należy mieć jednak na uwadze, że samo skrócenie terminów nie przyniesie pożądaných efektów przyspieszenia postępowań, gdyż zasoby kadrowe i organizacyjne organów pozostaną na tym samym poziomie. Już teraz organ dokonujący oględzin, może przed upływem terminu 14 dni od oględzin, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu oraz uprawnia do usunięcia drzewa.

Uwaga do art. 20 w zakresie zmian w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie

Proponujemy dodać jeszcze jedną regulację dotyczącą jawności ewidencji klubów sportowych w sposób analogiczny jak ma to miejsce w przypadku ewidencji stowarzyszeń zwykłych (art. 40b Prawa o stowarzyszeniach).

Uwaga do art. 25 pkt 1 dotycząca zmian w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących

Proponujemy następujące brzmienie przepisu: a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w art. 3, w części wspólnej wyrazy „nie będzie mniejsza niż 5% i nie przekroczy 20%” zastępuje się wyrazami „nie będzie mniejsza niż 2,5% i nie przekroczy 20%”.

Uzasadnienie: Głównym celem zmienianej ustawy jest ułatwienie w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych, stąd wydaje się, powierzchnia użytkowa przeznaczona na działalność handlową lub usługową nie powinna stanowić blisko połowy powierzchni użytkowej mieszkań jak proponuje się w projekcie (40%). Zachowanie dotychczasowego maksymalnego procentowanego udziału powierzchni użytkowej przeznaczonej na działalność handlową lub usługową w powierzchni użytkowej mieszkań na poziomie 20% wydaje się w pełni zasadne.

Uwaga do art. 25 pkt 4 lit. a i d oraz pkt 5 w zakresie zmian w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących

Proponujemy skreślenie w art. 25 pkt 4 a i d oraz pkt 5

Uzasadnienie: Zasady dotyczące minimalnej liczby miejsc postojowych zostały dodane do ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących w 2023 r. Jak wskazywali projektodawcy celem było w maksymalnym stopniu zadbanie o interes przyszłych mieszkańców, jak również mieszkańców nieruchomości sąsiadujących z mającymi być dopiero przedmiotem inwestycji. Przede wszystkim zapisy te miały stanowić odpowiedź na oczekiwania lokalnych społeczności. Wydaje się więc, że podstawa ustanowienia niniejszego przepisu nie odpadła i w dalszym ciągu, w dobie rozwijającego się przemysłu motoryzacyjnego, istnieje ogromne zapotrzebowanie na miejsca parkingowe. Jedyne zmiany, jakie powinny zostać podjęte w temacie liczby miejsc parkingowych przypadających na inwestycję, winny przebiegać w zupełnie odwrotnym kierunku tj. dążenia do jak największej ilości miejsc parkingowych. Wszystkie nowe inwestycje powinny uwzględniać obecnie obowiązujące trendy tj. wzrost liczby pojazdów na mieszkańców. Z najnowszych dostępnych danych wynika, że 31 grudnia 2022 roku w bazach CEPiK zarejestrowanych było w naszym kraju 26,675 miliona samochodów osobowych, czyli o 577 tysięcy więcej (+2,2%) niż rok wcześniej, stąd też liczba miejsc parkingowych powinna wzrastać, a nie maleć. Ponadto trzeba pamiętać również o zagęszczaniu zabudowy wewnątrz miast, a co za tym idzie, zwiększaniu liczby mieszkańców osiedli centralnych. Stąd też powinno się zapewniać odpowiednią liczbę

miejsc parkingowych, tak aby pojazdy nie blokowały każdej wolnej przestrzeni publicznej (ulice, chodniki dookoła budynków). Przepisy prawa powinny skutecznie przeciwdziałać tzw. „patodeweloperce”. Niestety znane są w kraju przypadki, gdzie deweloper zbudował mieszkania pozbawione miejsc parkingowych, albo wybrał takie lokalizacje, gdzie najbliższy dostępny parking dla mieszkańców danej inwestycji znajduje się kilka kilometrów od mieszkań. Stąd też przepisy dotyczące liczby miejsc parkingowych winny być zaostrzane, a nie złagodzone.

Uwaga do art. 27 dotycząca zmian w art. 63 i art. 65 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny

Związek Powiatów Polskich sprzeciwia się takiemu rozwiązaniu, które przerzuci koszty wynagrodzeń członków komisji wojskowych oraz badań specjalistycznych na starostów. Taki efekt będzie zaś mieć proponowana redakcja przepisów.

Uzasadnienie: Zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem art. 63 ust. 8 ustawy o Obronie Ojczyzny, koszty wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2 (a więc dla członków zarówno wojewódzkich jak i powiatowych komisji kwalifikacyjnych) oraz badań specjalistycznych i obserwacji szpitalnej, o których mowa w ust. 5 (przeprowadzanie na potrzeby powiatowych i wojewódzkich komisji lekarskich badań specjalistycznych, psychologicznych oraz obserwacji szpitalnej osób stawiających się do kwalifikacji wojskowej), pokrywa się z budżetu państwa, z części 85, którą dysponują wojewodowie. Proponowane brzmienie przepisów art. 63 ust. 5 (skreślenie sformułowania „powiatowych i”) oraz 63 ust. 8 (określenie, że dotyczy to lekarzy i psychologów z wojewódzkich komisji) zawęży finansowanie do członków komisji wojewódzkich oraz badań lub obserwacji na potrzeby wojewódzkich komisji lekarskich.

Jednocześnie do art. 65 ustawy o obronie Ojczyzny dodaje się przepisy, które mają spowodować, że starosta będzie zlecać badania i obserwacje oraz będzie pokrywać koszty wynagrodzeń lekarzom i psychologom wchodzącym w skład powiatowych komisji lekarskich oraz pielęgniarkom lub ratownikom medycznym, wyznaczonym do powiatowych komisji lekarskich oraz koszty zlecanych badań i obserwacji. Nie ma tu propozycji przepisu w analogicznym brzmieniu co do źródła finansowania jak propozycja nowego brzmienia art. 63 ust. 8. Można więc domniemać, że ma być to finansowane przez starostę (powiat). Sugeruje to również treść uzasadnienia – *„Poszczególni starostowie przeznaczać będą na te badania stosunkowo niewielkie kwoty (w absolutnej większości przypadków niższe aniżeli próg obligujący w innych przypadkach do stosowania przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych). W związku z tym nie jest konieczne, by zlecenie tych świadczeń odbywało się w jakiegokolwiek szczególnej procedurze, skoro obowiązujący już dzisiaj art. 63 ust. 7 ustawy wprost stanowi, że w tym przypadku nie stosuje się przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych. W zupełności wystarczające w tym zakresie będą ogólne reguły wydatkowania środków publicznych określone w art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych.”*

Rozumiejąc strukturalną potrzebę uregulowania w ten sposób pokrywania kosztów wynagrodzeń osób wchodzących w skład komisji lekarskich oraz zleczanych badań i obserwacji (wojewoda zajmuje się poziomem wojewódzkim, starosta – powiatowym), tak nadal powinno to być na poziomie powiatowym realizowane jako zadania zalecone z zakresu administracji rządowej w zakresie kwalifikacji wojskowej, a więc finansowane ze środków budżetu państwa. Propozycja w tym zakresie wydaje się iść natomiast w drugą stronę.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Piłonka